

те, и противъ онїа, кои-то праватъ, и говоратъ беззаконо противъ Бога, а истинно-то намѣренїе бѣше, за да са увеличи принуждено сила-та на служители-те човѣколюбиваго Іисуса Христата! И отъ начало-то влези сващено-то това испытаніе въ Толитъ въ Нарконическѫ Францѫ, послѣ сѧ распространѣа въ сичкѫ Францѫ, Шпаній и Италий, и пристигна до Индія. На това испытаніе наказаніе-то бѣше смѣрть чрезъ огњь, и това ставаше непреступно; зато кой-то сѧ окличети въ нѣкои ереси, изгоравашеса непременно въ огњь, а имот-атъ мѹ прѣимаха сѫдїи-те. Судилище-то, кое-то направи това испытаніе сѧ именуваше свято сѫдилище, а начин-атъ на испытаніе-то ставаше споретъ слѣдѹшій-атъ способъ: пращаешася отъ старна-та на сѫдилище-то единъ слуга, и выкаше виновный-атъ, кой-то кѡто додеши, затварашеса въ темницѫ; а ако нещеше да доди, требаше кои-то сѧ намѣраха тамъ, да го доведатъ въ темницѫ-тѫ насиластвено; защо, ако ненправаха така, и тїи ставаха виновни. Сѣдеше же въ темницѫ покиче отъ три мѣсeca, безъ да знає причина-тѫ, и безъ да дерзне да говори сѧ нѣкого, а злочастни-те мѹ сродници нито смѣаха да попытатъ нѣшо за него, понеже авије и тїи ставаха виновни. Слѣдъ тїа довождаха го въ сѫдилище-то, и го пытаха, ако є направилъ това и това, и ако сѧ отречеше отъ грѣх-атъ тѣржеса пакъ въ темницѫ; и кѡто станеше второ испытаніе, ако сѫдници-те неможаха да намѣратъ наймалкъ погрѣш-